

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.C. ac
Pandectarum Professor Publ. ... Ad Exequias Quas ... Margaretae
Kleinschmiedes Maritus eius nunc Viduus moestissimus Vir ... Dn. M. Georgius
Niehenck/ Scholae Oppidanae Rector optime meritis hodie ... paratas cupit,
Omnes omnium ordinum cives Academicos peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1676

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771555199>

Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in M. Kleinschmied.

R. 1676.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/

J. C. ac Pandectarum Professor Publ.
Consistorii item Ducalis Assessor,

AD EXEQUIAS

Quas

Matronæ Honestissimæ

MARGARETÆ

Reinschmiedes

Maritus ejus nunc Viduus mœstissimus

Vir Clarissimus & Literatissimus

DN. M. GEORGIUS Niehencf/

Scholæ Oppidanæ Rector optimè meritis
hodiè hora dimid. secunda in templo mariano paratas cupit,
Omnes omnium ordinum cives Acade-
micos peramanter invitat.

ROSTOCHII,

Typis hæred. JOHANNIS KILII Acad. Typogr. ANNO M. DC. LXXVI.

Morem erga Mulieres apud Germanos priscitus vel nullum vel exiguum planè fuisse tum ex C. Jul. Casare accuratè inspecto, tum ex aliis abundè satis colligitur. Longè alia benè cordatis mens est & sententia; qui postquam Uxor honesta valedixit, non, ut illi, malo quopiam se liberatos, aut beneficio affectos latantur; sed parte Cordis plusquam dimidiâ, vitæ adjutricæ, curarum expultrice, fortunarum defensatrice non sortitò accepta, sed iudicio sibi delectâ orbatos cum fletu & singultu testantur. Quemadmodum enim *nihil*, Homero teste, *in toto melius vel dulcius orbe est: Unanimes quam si studiis concordibus una Fœmina Virq; domo vivunt*: Sic nihil contra in vitâ acerbius, nihil tristius accidere Conjugibus potest; quam si ab alterius sinu & complexu suavissimo violentiâ fati alter abstrahatur. Mercator, cujus à funibus pender felicitas, si navem omnis generis mercibus onustam vel naufragio periisse, vel in piratarum ac prædonum manibus venisse audit, ità sæpè angitur, ut animo totus concidat, capillos & barbam utraq; manu vellat, fletuque & lamentis omnia compleat. Nec minùs dolenter ferunt, qui vineas magnis sumptibus colunt, ubi vites vel à rubigine exustas, vel ab articulatione corruptas, vel à furibus excisas esse vident. Quo ergò modo ab animo suo, ne doleat, impetrabit Maritùs, cum jacturam facit Uxoris, & quidem bonæ ac virtuosæ,

ſæ, quam gemmis & margaritis nobiliorem pretioſi-
oremque Salomon pronunciat: quam cum navi o-
nerariâ pretioſiſſimas ferente merces idem egregiè
comparat: quam cum vite generoſâ & foecundâ Re-
gius contendit Propheta. Quod ſi natura ita fert, ut
Liberorum obitu angamur, *Fratrum* gravius feramus
mortem, *Amicorum* diſceſſu tristemur: quanto ma-
gis lachrymas *Marito* exprimet *Uxor* decedens: quæ
nec ita mutabilis, ut *vulgus amicorum*: nec ex eadem
modò radice, ut *Fratres*: nec pars ſaltem aliqua pe-
ctoris ut *Liberi*; ſed caro & anima una, cordis dimi-
dium. Antigone quidem apud Sophoclem & In-
phernes apud Herodotum, optione ſibi factâ, Mari-
tum, aut Fratrem, aut Liberos morti adjudicatos e-
ximendi, Fratrem petière eumque & Liberis & Ma-
rito antepoſuère. Verum contendere non dubito,
Conjugalem flammam multo eſſe ferentio-
rem; recteque à Propertio ſcriptum: *Omnis amor magnus,*
ſed aperto in conjuge major. Nec putarim ullius vel di-
ſertiffimi etiam Oratoris voce exprimi poſſe, quanta
ſit vis amoris conjugalis in duobus corporibus unum
efficientis animum, qui eadem velit, eademque nolit;
qui nec lætis aliundè ſe oſtendentibus labefacteretur,
nec triftibus undecunque irruentibus diſtrahatur. Po-
ëtæ, quibus familiare eſt ſub involucro fabularum
res magnas & cognitu non inutiles proponere, ut in
immagine, quaſi quadam oſtenderent, quam ſuave
quamque imperſcrutabile ſit conſortium bonorum

& fidelium Conjūgum in vita, & quā ingens defun-
cti in superſtite deſiderium, finxerunt Orphea, Muſi-
cum illum ſuaviſſimum ad inferos deſcendiſſe revo-
candæ Uxoris Eurydices gratia, cujus obitum antè
multis lachrymis deploraverat: ſiquidem *Ipſe cara
ſolans agrum teſtudine amorem, Te dulcis Conjux, te ſolo
in littore ſecum, Te veniente die, te decedente canebat.* Ti-
berium Grachum, referunt Hiſtorici, cum Anguibus
domi ſuæ mare ac fœminâ apprehenſis certior factus
eſſet ab Aruſpice, mare dimiſſo uxori ſuæ, fœmina ſibi
celerem obitum inſtare: ut Conjugis Cornelix vi-
tam ſua ſibi porioreſtenderet, mare necari, fœ-
minam dimitti juſſiſſe, ſuſtinuiſſeque in conſpectu
ſuo ſe ipſum interitu ſerpentis occidi. Idem, ut alia
taceam, Admeti Theſſalorum Regis Uxor Alceſtis
ſuo ſatis confirmavit exemplo. Cum enim à Diis Ad-
metus obtinuifſet, ut vicariâ alterius morte ſuam de-
clinaret: Ubi dies fatalis advenit, nullus nec *Amico-
rum, nec Liberorum, nec Fratrum* inventus eſt, qui id
faceret; ſola fuit Alceſtis Uxor, quæ vitæ ſuæ diſpen-
dio Mariti vitam redemit. Quid mirum igitur, ſi quo
ardentior inter Conjuges fuit amoris flamma, hoc
ferventiores dolorum ex ſeparatione illorum in vidu-
um animum immittuntur faces? Sentit has vel maxi-
mè, Vir Clariffim⁹ ac Literatiſſimus DN. M. GEORGIUS
NIEHENCK, Scholæ oppidanæ Rector optime meri-
tus, amicus noſter dilectus, ex obitu Fœminæ matro-
nalianum virtutum conſpicuæ MARGARETÆ Klein
ſchmieds /

Schmieds / Conjugis ita ipsi dilectæ, ut cūperit, si quo modo id fieri potuisset, annos sibi ad vivendum constitutos contribuere cum eâ & conferre. Ut namque eâ in matrimonium acceptâ cum gaudio Lacedæmoniorum illud ingeminabat. *Bonum inveni; malum effugi*: Ita eâdem è thalamo jam & consortio avulsâ, cum lachrymis exclamat: *Bonum amisi, malum accepi*. Cum itaque hujus egregiæ ac præstantissimæ Matronæ Funus nunc indicendum sit, merito, more sueto, quæ de ipsius natalibus, vita, morbo & beato ex hâc miseriarum valle in cœlestem patriâ abitu accepimus, ita, prout nobis sunt oblata, verbotenus inferimus.

*Defuncta in Domino MARGARETA Kleinschmieds / nata anno salutaris epochæ MDCXXXII. die Margareta abs honestissimis Clarissimisque Parentibus. Pater ipsius fuit Vir Nobilis ac Consultissimus Dn. JOACHIMUS Kleinschmied / Consul Reipublicæ Rostochiensis summe meritis. Mater WENDULA Korffs / Matrona omnigenis sexum suum ornantibus virtutibus instructissima. Avus ejus Paternus fuit Dn. PETRUS Kleinschmied / mercator & zythopæus hujus urbis spectatissimus olim. Avia Paterna foemina lectissima ANNA Reimers / Avus Maternus extitit Vir Senatoriâ dignitate Clarissimus & Consul hujus Urbis Amplissimus DN. M. JOHANNES Korff / qui eruditione singulari & eximia prudentia suum condecoravit officium. Avia Materna fuit ANNA Krauels / Matrona virtutibus, sequiorem sexum commendantibus, ornatissima. Proavus Paternus erat JOHANNES Kleinschmied / Vir vite integritate fama que claritate laudatissimus, qui in civitate Provinciali Neuwenkâhlen honestam egit vitam, eamque ibidem tranquille ac feliciter transegit. Defuncta Proavia Paterna Gesske Lessens fuit. Proavum Maternum salutavit JOHANNEM Kraus / & Proaviam Maternam ANNAM Röhlers / morum innocentia
piis*

piis omnibus commendatissimos. Ex hisce Parentibus cum prodii-
set, sacro fonte abs labe purgata originali, nil quicquam inter-
missum ab illis est eorum, qua praeclara ac virtuosa Educationi sa-
ctura esse crederentur. Quò factò moribus ac virtutibus ita exasit
instructa, ut Pietate nil habuerit, per omnes vita dies, prius, nil
antiquius: Nulla puellarum castitate ac devotione ipsa fuerit supe-
rior. Proinde tot tantisque virtutibus captus, amoreque tam vir-
tuose affectus Virginis Dn. M. GEORGIUS Niebend / h. r. Schola oppi-
dana Rector, cui laudata Tutorum consensu anno 1659. circa Mi-
chaëlis Festum nupsit. Non verò prosperum modò, Deo secundan-
te, hoc illorum fuit Conjugium, dum per sedecim, & quod excur-
rit annos, stetit, sed & utrique secundum eluxit ac beatum. Quin-
que enim liberis, tribus filiabus, Catharina Elisabetha, Wendu-
la Margareta, & Margareta Catharina, (quarum secundo, ter-
tioque genita in tenerissima aetate lucis orbata sunt usura) ac duobus
filiis Henrico & Joachimo, cum natu maxima filia adhuc Dei gra-
tia superstitibus, ditati fuerunt. Ante XII. fere hebdomadas febre
maligna puncticulari, ut dicitur, correpta, & per aliquot integras
septimanas huic succumbens malo lecto affixa basit. At verò resti-
tuta, idque singulari Dei gratia praeter omnium, quin ipsius Me-
dici spem ac opinionem, Elapsis autem V septimanis idem eam
occupavit morbus, qui tanto citius defunctam oppressit, quanto a-
cerbius ac vehementius corpusculum illius superius affixerat, quin
confecerat planè.

Quamvis enim & primo morbi huius conflictu, & cum recidi-
vam pateretur, illi curando maturè satis & anima & corporis ad-
hibiti fuerint Medici; Anima adhibitus unicus ille Medicus Israelis
JESUS CHRISTUS, dum, occupante illam primùm morbo, primum
omnium veram ac seriam egit pœnitentiam, sacroque è manu Con-
fessionarii Dn. BERNHARDI MÜLLERI, Diaconi Mariani accepto
viatico corporis ac sanguinis Jesu Christi, nil desideravit aliud,
quam dissolvi & esse cum Christo; Corpori Vir Nobilissimus, Expe-
rientissimus ac Excellentissimus Dn. JOHANNES JACOBUS DOBELIUS
Med.D.

Med. D. & P. P. Civitatisque hujus Physicus; Vis tamen ac vehe-
mentia morbi omnem Medici exsuperavit & prudentiam & indu-
striam, ita, ut nec consilio, nec auxilio, multo minus medicamen-
tis, ut pretiosissimis, sic promte à B. defuncta admissis, tolli potue-
rit, quin potius omnes Medicamentorum conatus anticipaverit, ac
defuncta inter suspiria ac preces suorum animam exhalavit, pla-
cideque in Domino obdormiverit die 27. Junii post horam 3. matuti-
nam, Ætatis 44. exceptis 2. septimanis.

Merito equidem lubentia pia Dominum vocantem secu-
ta est; quippe quæ in tutum conclave se deductam & immi-
nentibus calamitatibus subductam iri scivit & credidit: Verum
Marito mœstissimo, Liberisque mellitissimis acerbissimum sui
desiderium reliquit: quibus si de recuperanda Conjuge at-
que Matre vel tenuis saltem fulgeret spes, quos non pro eâ pe-
riclitaturos casus ultimos, quas non decertat uros pugnans, li-
cebit credere? sed cum se aliter habeat res, neque humanæ
opus sit revocare in vitam, quæ semel obierit; acquiescent
Deo, & quæ mutari non possunt, leniter ferre, pietatem exi-
stimabunt. Cumque recordabuntur, omnia fermè ardere
bello & Christiano impleri sanguine, inque modum miserrimi-
um rapinis, incendiis, cædibus vastari; potius statuent,
gratulandum ei, quæ de tantis malis evaserit, quam plan-
gendam ac lugendam eam esse, quæ simul privari luce po-
tuit, & illis liberari. Et certè, si piè defunctæ humana nunc
voce loqui liceret, quæ relam illam, quam quotidie ingemi-
nari audimus, O DEUS, in qua nos tempora reservasti, in Eucha-
risticum præana, O DEUS, quibus me malis eripuisti, mutan-
tem audiremus. Sive enim nunc sub equo apocalyptico al-
bo denotata pestis veniat, sive equus rufus bellonæ ferocis
Mercurius prodeat, sive equus niger famis nuncius adsit, sive
denique sequatur equus mortis pallidus, defuncta nostra eo-
rum licet spumantium & unguis terram quatientium soni-
tus

rus & insultus haut extimescit, mala nulla reformidat, sed cum Augusto Monarcha omnium potentissimo, nobis mandat, ut se defuncta plaudamus, & risum tollamus, sicut inimicorum sine fieri assolebat. Nostrum erit, Cives Academici omnium ordinum honoratissimi, quamvis Seneca iudicet, humanius esse deridere vitam quam deplorare, condolere dolentibus & circa hoc funus tanta confluere frequentia, ut abundè constare possit de Christiano & peculiari nostro inpiè defunctam & mœstissimum Viduum affectu: Cogitemus interea, militiam esse nostram vitam, esse servitium, esse captivitatem, ubi alium honores, alium opes vinciunt, quosdam nobilitas, quosdam humanitas premit: quibusdam aliena imperia supra caput sunt, quibusdam sua. Cogitemus è contra mortem esse rem pretiosissimam, victoriae consummationem, finem laborum, ad præfectam libertatem januam; adeoque concludamus, non ad Diomedis & Glauci permutationem, vitam cum morte, sed mortem cum vitâ commutasse nostram immaturiùs denatam **MARGARITAM KLEINSCHMIDIAM.**

P. P. Sub Sigill. Rect. 30. Junij
Anno 1676.

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK.

Med. D. & P. P. Civitatisque hujus Physicus
mentia morbi omnem Medici exsuperavit
striam, ita, ut nec consilio, nec auxilio, mul-
tis, ut pretiosissimis, sic promte à B. defuncta
rit, quin potius omnes Medicamentorum con-
defuncta inter suspiria ac preces suorum an-
cideque in Domino obdormiverit die 27. Junii
nam, Ætatis 44. exceptis 2. septimanis.

Merito equidem lubentia pia Domini
ta est; quippe quæ in tutum conclave se-
nentibus calamitatibus subductam iri sciivi
Marito mœstissimo, Liberisque mellitissim
desiderium reliquit: quibus si de recup
que Matre vel tenuis saltem fulgeret spes,
riclitaturos casus ultimos, quas non dece-
cebit credere? sed cum se aliter habeat
opus sit revocare in vitam, quæ semel o-
Deo, & quæ mutari non possunt, leniter f-
stimabunt. Cumque recordabuntur, o-
bello & Christiano impleri sanguine, inq-
mum rapinis, incendiis, cædibus vastari
gratulandum ei, quæ de tantis malis ev-
gendam ac lugendam eam esse, quæ sim-
tuit, & illis liberari. Et certè, si piè defu-
voce loqui liceret, quæ relam illam, quat
nari audimus, O DEUS, in qua nos tempora
risticum pæana, O DEUS, quibus me mal-
tem audiremus. Sive enim nunc subeq-
bo denotata pestis veniat, sive equus ruf-
Mercurius prodeat, sive equus niger famis
denique sequatur equus mortis pallidus,
rum licet spumantium & unguis terran-

ac vehe-
& indu-
licamens
lli potue-
verit, ac
rit, pla-
matuti-

m secu-
z immi-
Verum
um sui
uge at-
o eâ pe-
nas, li-
umana
iescent
em exi-
ardere
miserri-
tuent,
plan-
ce po-
na nunc
ngemi-
Eucha-
nutan-
otico al-
ferocis
sit, sive
stra eo-
m soni-
tus

